

Reel Music

Från förra numret fortsätter vi
här med del 2 av 2 i vår miniserie om
MCCARTNEY 3, 2, 1

10

av de mest intressanta delarna

MCCARTNEY 3, 2, 1

1 *While My Guitar Gently Weeps* innehåller en av de bästa basgångarna någonsin.

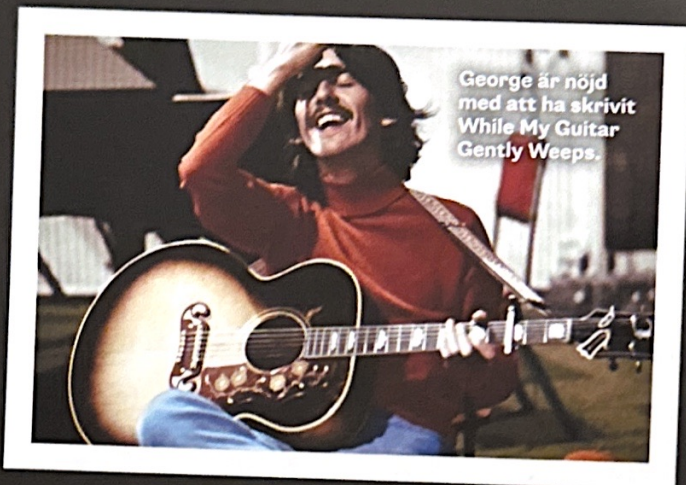
En av de mest intressanta aspekterna i *McCartney 3, 2, 1* för oss Beatlesfans är sättet på vilket **Rick Rubin** och **McCartney** plockar ut isolerade delar av låtar för att markera briljansen i **The Beatles** musikaliska kärna. I slutet av den första episoden avslöjas ett antal godbitar gällande Beatlesklassikern *While My Guitar Gently Weeps*. Först det faktum att **Eric Clapton** är den första icke-beatle som deltar på en Beatles-låt genom att spela det klassiska solot. Sedan en liten godbit där McCartney avslöjar att han aldrig tänkte på Eric Clapton som den legendariske gitarristen i bandet **Cream**, utan helt enkelt en av **George Harrisons** vänner, som råkade vara en av världens bästa gitarrister.

Men i slutet av denna episod bestämmer sig Rubin för att bara lyssna på basgången på låten och blir väldigt överraskad. Det låter som en krispig och tydlig gitarr, nära nog oigenkännlig för att vara McCartneys instrument om man lyssnar utan att ta del av kommentarerna.

Rubin: "I've never heard a bass sound like that before. It's almost like two songs are happening simultaneously."

McCartney: "I was not conscious of that till I listened to it now. I hear that tone on it, and it's like 'wow'."

Rubin kontrar med: "If you got the best session player in the world

George är nöjd med att ha skrivit *While My Guitar Gently Weeps*.

to come in and play, he would not do that."

McCartney avbryter med den torra humorns kommentar: "He would be much more sensible."

2 Dessa är 'enkla' låtar

McCartney kanske förenklar vissa saker lite grand, men han tillför också en hel del som The Beatles skrev genom att experimentera med de grundläggande rock'n'roll-ackorden på pianot med utgångspunkt från c-ackordet i mitten på pianot. McCartney var tvungen att lära sig några andra ackord för att kunna spela sina tidiga favoriter låtar, såsom **Jerry Lee Lewis**, och som själv lärd på pianot utan att kunna läsa eller skriva musik, började Paul att bygga upp Beatleslåtar med hjälp av de relativt få ackord han hade lärt sig.

McCartney minns även att han var och såg en konsert med **John Legend** där Legend gjorde i princip samma typ av variationer kring de grundläggande ackorden. Till och med *Let It Be*, som Paul McCartney spelar för Rubin i programmet, följer samma mönster.

3 The Beatles var inspirerad av klassisk musik

Enligt McCartney själv försökte The Beatles skapa sitt eget sound genom att lägga till ett beat på Bachs musik. Klart är att The Beatles inte är en grupp som spelar klassisk musik, men de strävade efter att genomsyra känslosamma ackord och renande höjdpunkter såsom förekommer i **Bachs** legendariska kompositioner. McCartney gillade de

matematiska aspekterna i Bachs verk och han använder *Eleanor Rigby* som ett exempel på hur ackorden flyttas fram genom hela låten med tillägg av dubbla noter ovanpå ackorden.

Eleanor Rigby är ett speciellt tydligt exempel när man tar med hur gruppen utnyttjar stråksviten, som kan spåras tillbaka till gruppens klassiska influenser. Från början hade McCartney komponerat pianonoterna i rock'n'roll-stil, men **George Martin** visade hur stråkarna kunde arrangeras med en cello, en viola och en violin. Orkestreringen gjordes av Martin och hans arbete med låten var så pass bra att McCartney beslöt sig för att skippa pianospelet under sången. Stråkarnas staccatospel kom från McCartney, i ett försök att imitera sin favoritkompositör.

4 Paul kostades in i flera roller på *Band on the Run*

McCartney var väldigt mycket inne på tenorgitarrer när han blev klar för att spela in *Band On The Run*. EMI hade inspelningsstudior över hela världen så McCartney bestämde sig för att testa den som fanns i Lagos för att den spännande musiken fanns där just då. Dagen innan bandet skulle resa iväg till Lagos meddelande några medlemmar i bandet att de inte tänkte åka med. McCartney fick tänka till på detta några minuter, innan han återkom till sina optimistiska tankar och beslöt sig för att göra skivan i alla fall.

5 McCartney spelade trummor på *Back in the U.S.S.R.*

Gruppen skrev *Back In The U.S.S.R.*, från början som ett riff på **Chuck Berrys** klassiker *Back In The U.S.A.*, men McCartney hade ett mycket distinkt trummönster i tankarna när han skrev låten. Han förklarade för **Ringo Starr** hur han ville att det skulle göras, medan Ringo snabbt svarade tillbaka med repliken: "Why don't you do it then". Bandet skrev låten och gick direkt till studion med bara en dags repetitioner mellan den dag de skrev låten och den dag de spelade in den. Eftersom grabbarna hade vuxit upp tillsammans med att spela coverlåtar, var de vana att lära sig låtarna snabbt och få in känslan för hur den ska låta. Inspelningen av *Back In The U.S.S.R.* gjordes mycket snabbt och säkert också till Ringos förtret, då det var Paul som satt vid trummorna istället för han själv.

6 Bandet fick arbeta med sin idol **Little Richard**

McCartneys största bedrift under The Beatles tidigare dagar var när han fick *I Want To Hold Your Hand* att toppa hitlistan i USA. Och anledningen till det var att resten av gruppen var så förblindad av den amerikanska musiken, att det var en stor sak för dem att lyckas få in en egen låt på toppen av Billboardlistan i likhet med vad deras egna musikaliska hjältar hade lyckats med tidigare. Under samtalet med Rubin, diskuterar McCartney hur surrealistiskt det var att fyra killar från Liverpool växte upp med att avguda artister som **Little Richard** – och sedan får arbeta tillsammans med honom.

Bandet fick tillfälle att hänga med Little Richard innan ett framträdande i Hamburg och satt tysta och bara lyssnade på hur Richard berättade story efter story. McCartney: "It was evangelical or something".

Richard hade precis anlänt från Australien och hade slängt alla sina ringar i vattnet för att avsäga sig allt materiellt och beatlarna frågade om detta verkligen var sant. Bara att få höra McCartney imitera Little Richard i denna dokumentär, som vi skriver om, är vårt hela serien bara det. Under det att bandet verkligen gillade

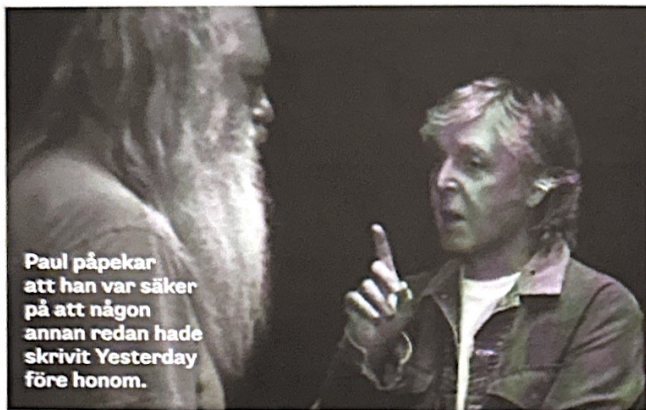
USA, kände de verkligen inte att de var kända förrän artister som Little Richard visade sin respekt för grabbarna och berömde deras arbete.

7 Bandet var pionjär genom att inte ha singlar på albumen

Nu för tiden går det till så att alla band som släpper en singel tar med den på sitt kommande projekt på till exempel ett album. The Beatles gav ut ett album plus fyra singlar som inte var med på albumet. McCartney förklarar: "The Beatles had 'the luxury' to release music unattached to any bigger project. If someone writes a song and it's the only hit they'll ever do, it better be on the album, but we were rather confident'."

Paul McCartney minns också ett råd som Phil Spector gav grabbarna: "You throw away all your songs. On a record, you're putting two good songs on there. He said, 'you should put the hit, and on the other side, just take the vocal off and call it a sing-along.'"

McCartney berättar att bandet var emot det förslaget och insåg att de också var skivköpare och de

Paul påpekar att han var säker på att någon annan redan hade skrivit Yesterday före honom.

skulle ha känt sig lurade om det hade köpt ett album på de premisserna som Phil Spector föreslog.

8 The Beatles spelade i tillsammans med den legendariske syntpionjären Robert Moog

När de spelade in Maxwell's Silver Hammer, ville de skapa lite av en parodi. De gjorde de på några olika sätt, vilket inkluderar McCartneys extrema staccato-spel på basen. Effekten blev att Maxwells toner lät något som liknade en tuba, vilket de tyckte

var väldigt roligt. Grabbarna inkluderade också en Moog-synt på låten för att få en mer utomjordisk känsla. McCartney avslöjar också i programmet att Robert Moog själv var i samma byggnad på Abbey Road.

Paul berättar: "Abbey Road was at the forefront of technology. One day we were told there was this guy called Robert Moog in one of the upper rooms and he had a load of equipment in there. The band got to play with an entire Moog wall, and Robert showed them a number of effects that Paul was itching to include on a song. The band wanted to juxtapose 'Maxwell's' traditional song structure with modern, innovative instrumentation."

9 Bandet visste att de var originella redan från början

The Beatles fick ständigt höra i sina tidiga dagar att de aldrig skulle bli någonting utanför Li-

Gör det själv då! var Ringos kommentar till Paul när denne inte gillade Ringos trumspel på Back In The U.S.S.R.

verpool. Det skulle inte kunna ske. Men som McCartney förklarar för Rubin så stärkte detta prat deras beslutsamhet.

Paul: "We thought we were different. We knew we were different. That found its way into the music."

De bestämde sig för att bevisa att de kunde slå utanför Liverpool så snart de fick lite beröm. Dokumentären går därefter in på Lovely Rita – en av de Beatles-låtar som är så lätta att smälta som ändå fortfarande är så oändligt och glädjande förvirrande. Valet av ljud i låten är fascinerande med ett extremt rakt basspel, som är pålagt de tokiga ljudeffekterna, hummande harmonier och ljudet av blixtlås.

I dokumentären finns det flera sådana pålägg från McCartneys sida och hans metod att få grepp på basspelet formades av det faktum att han var tvungen att sluta spela sologitarr i gruppen eftersom han vid den här tiden hade scenskräck.

Paul: "It came time to play my solo, and I froze. I had sticky fingers, nothing would work. I thought, alright, no more lead. Bandets förste basist,

George, John och Paul lägger på blås på Sgt. Pepper medan Brian Epstein tittar på.

Stuart Sutcliffe, bestämde sig för att vara kvar i Hamburg och både John Lennon och George Harrison vägrade att spela bas. Så Paul fick plocka upp basen och hans unika sätt att närma sig instrumentet hjälpte till att skapa bandets karaktär."

10 Paul trodde att någon hade skrivit Yesterday före honom

En dag när Paul vaknade i sin våning med en låt på hjärnan, var han tämligen säker på att det var en av hans fars favoritlåtar som han växte upp med att lyssna på.

Så han skrev ner den på pianot och transkriberade för gitarr, eftersom han inte kunde bära på pianot hela vägen från lägenheten till studion. Han spelade upp den för John Lennon och insisterande på att de hade hört låten tidigare någonstans. Men John kunde inte placera låten. Paul tog låten till George Martin, som enligt Paul hade större erfarenhet och kunskap om äldre låtar. Men allt George Martin kunde komma på var att det fanns en gammal låt som heter Yesterdays.

McCartney svarade George Martin: "I don't care about the title, it's this melody. I couldn't have written it. There was no conscious effort at all. I just woke up and it was there."

Nu för tiden, om någon frågar honom om att han tror på mirakel, svarar han: "Well, I have to. I mean, how did that happen? I think a lot of people hear beautiful music in their dreams, but I remembered it."

Artillio Bergholtz

Paul jobbar med George Martin.